

William Branham: Profeet van God? # 1

Door Alfred Pohl

<http://www.wayoflife.org>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V. - Update 8-3-2018

Het volgende interview met A.H. Pohl werd geleid door David Cloud, redacteur van O TIMOTHY magazine, op 21-2-1990. Toen hij ons enkele dagen kwam bezoeken, stemde hij in met een interview over zijn ervaringen in een genezingscampagne met William Branham. De heer Pohl zat jarenlang in een pinksterdenominatie in Canada, was een leider in die denominatie tot hij de pinksterbeweging verliet in 1950. De onbetrouwbaarheid waarvan Pohl getuige was in Branham's genezingscampagne was voor hem een keerpunt in het verlaten van de pinksterbeweging. Hij schreef een uitstekend boek dat u hier kan lezen: 17 Redenen waarom ik de tongenbeweging verliet:

https://www.wayoflife.org/free_ebooks/downloads/17_Reasons_Why_I_Left_the_Tongues_Movement.pdf

Opmerking : Als deze link niet opent, kopieer hem dan in de adresbalk van uw browser.

Of lees een deel hieruit in het Nederlands: Een persoonlijk getuigenis van een genezingskruistocht:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genezingen.pdf> .

DEEL 1: BRANHAM'S LEVEN EN GELOOF - door David W. Cloud

William Branham was een beroemd pinkstergenezers en profeet, die opstond uit de rangen van de pinkster-“genezingskruistochten” van de jaren (19)50. Andere beroemde “geloofsgenezers” uit diezelfde periode waren Oral Roberts, T.L. Osborn, Jack Coe, en Kathryn Kuhlman. Branham leidde grote genezingscampagnes in Amerika, Canada en Europa, en werd wijd en zijd in de pinksterbeweging geëerd als een profeet van God.

William Branham

Het volgende interview over Branham is belangrijk wegens de grote invloed die hij nog steeds heeft in pinksterkringen, en zijn wijdverbreide erkenning als genezer en profeet van God. Alhoewel gestorven wordt er nog altijd frequent naar Branham verwezen door pinksterleiders en in publicaties. Er zijn nog steeds kerken, vooral in Canada en Europa, die Branham als hun leider aanzien. Van de sleutelrol die Branham speelde in het populariseren van de charismatische beweging, wordt getuigd in de *Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements*:

“De persoon die algemeen erkend wordt als de ‘vader’ en ‘gangmaker’ van de opwekking, was William Branham. Het plotselinge optreden van zijn miraculeuze genezingscampagnes in 1946 bracht een geestelijke explosie teweeg in de pinksterbeweging in de jaren (19)50, die de grotere charismatische beweging in de jaren (19)60 zou doen ontstaan en die vandaag haast elke denominatie in het land beïnvloedt. ... ‘Branham vulde de grootste stadions en hallen in de wereld’. ... Als gangmaker van de genezingsrevival was Branham de primaire bron van inspiratie in de ontwikkeling van andere genezingsbedieningen. Hij inspireerde honderden bedienaars om in de genezingsbediening te gaan, en er was een menigte van evangelisten die hem erkenden voor zijn impact op hun eigen werk. Reeds in 1950 kwamen meer dan 1000 evangelisten samen op een Voice of Healing [de naam van Branham's magazine] conferentie om daar de grondige invloed te erkennen van Branham's invloed op de genezingsbediening” <*Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements* (Grand Rapids: Zondervan, 1988), p. 372>.

Vooraleer verder te gaan met het interview, geven we een kort overzicht van Branham's leven, uit het rapport “Latter-day Prophets: The Kansas City Connection” van Albert James Dager. Tussen rechte haakjes zullen wij ander materiaal brengen waarvan we menen dat het kan helpen om Branham te begrijpen:

[William Marrion Branham werd geboren op 6 april 1909, in een boerderij bij Berksville, Kentucky, U.S.A. Bij zijn geboorte was zijn moeder 15 jaar oud en zijn vader 18. Iets ongewoons gebeurde er op de dag van zijn geboorte. Er schenen enkele lichtstralen in de kamer en een halo van 30 cm diameter verscheen boven de moeder en de baby. Als gevolg daarvan bracht zijn moeder hem naar een baptistenkerk in het dorp. Dit was de eerste en de laatste keer dat hij naar de kerk ging, vele jaren lang. Terwijl William Branham nog erg jong was verhuisden zijn ouders naar een boerderij nabij Jeffersonville, Indiana, alwaar “zijn vroege leven gekenmerkt werd door tragedie, armoede en onbegrip”. <Carl Dyck, *William Branham: The Man and His Message* (Saskatoon: Western Tract Mission, 1984), p. 3>].

[Ook moet opgemerkt worden dat Branham's ouders in waarzeggerij geloofden en hij was op jonge leeftijd door occultisme belast. <Kurt Koch, *Between Christ and Satan* (Grand Rapids: Kregel Publications, 1962), p. 150>].

In 1948 richtte William Branham, een baptistenpredikant, zich tot de pinksterbeweging en incorporeerde in zijn eigen bediening de ideeën die [Franklin] Hall presenteerde in “Atomic Power with God through Fasting and Prayer” (atoomkracht met God door vasten en bidden). Door zijn invloed op de levens van haast alle “healing revival”-predikers die hem navolgden, bewees Branham de invloedrijkste te zijn van Hall's discipelen.

Branham's volgelingen geloofden dat hij de apostel van het finale kerktijdperk was.

Hij verwierf populariteit door zijn leringen over wat hij noemde “Gods Zevende Kerktijdperk”, dat het laatste maneuver van God zou zijn vóór de manifestatie van Zijn koninkrijk op aarde. Branham baseerde deze leer op zijn interpretatie van Joël 2:23, dat spreekt over de “late regen” van Gods zegeningen op Israël, en paste deze “late regen” toe op de neo-pinksterbeweging van zijn dagen. Hij leerde dat Gods belofte om te herstellen wat de “sprinkhaan, de kever, en de kruidworm, en de rups heeft afgegeten”¹ overeenkomt met het herstel van de Kerk uit het denominationalisme dat hij gelijk stelde aan het merkteken van het Beest.

Van Branham wordt gezegd dat hij een opmerkelijke genezingskracht vertoonde [wij zullen uit Pohl's interview lezen dat dit echter namaak was], en de bekwaamheid om accurate woorden van kennis te geven met betrekking tot mensen die hij nooit had ontmoet.

Van op jonge leeftijd was het duidelijk dat Branham's leven gepaard ging met bovennatuurlijke kracht. Toen hij drie jaar oud was [andere verslagen geven een leeftijd van 2 en 7], hoorde hij voor het eerst “de Stem”. Deze niet-lichamelijke Stem vertelde hem dat hij nooit mocht drinken, roken of zijn lichaam in enig opzicht besmetten, omdat hij voorbereid werd voor een werk op een later tijdstip. <William Branham, *My Life Story* (Jeffersonville, IN: Spoken Word Publications, undated), p. 24>.

De Stem vergezelde Branham zijn hele leven lang en maakte zich uiteindelijk bekend als een engel. Deze engel controleerde hem in elk aspect van zijn persoonlijk leven, en het was veeleer aan de engel dan de Heilige Geest dat Branham zijn kracht toewees. <Kurt Koch, *Occult Bondage and Deliverance* (Grand Rapids: Kregel, 1972), p. 50>.

Branham wist dat als hij niet deed wat de Stem hem vroeg te doen, hij erg zou te lijden krijgen.

[De engel zou in 1933 naar verluid verschenen zijn tijdens een doopdienst in de Ohio River van Jeffersonville, Indiana, en hij sprak tot Branham: “Zoals Johannes de Doper de eerste komst van Christus voorafging, zo gaat u Zijn tweede komst vooraf”. <*In the Days of the Voice of the 7th Angel* (Edmonton: End Time Message Tabernacle), p. 53>].

Branham propageerde wat hij noemde de “zaad van de slang”-leer: het geloof dat Kaïn is voortgekomen uit een seksuele vereniging van Eva en de slang in de hof van Eden. De vloek van het zaad van de slang, zo geloofde hij, gaat door met het bezoeken van de mensheid door vrouwen, en dat wordt aangetoond door hun verleiding van mannen. <William M. Branham, *My Life Story*, p. 19>.

[Deze vreemde leer wordt door een van Branham's discipelen als volgt gesteld:

¹ Joël 2:25).

“Het eten van Eva was overspel met de slang: Spreuken 30:20. Denk eraan dat hij op dat punt geen slang was. Die vloek kwam na de daad. ... Het was niet een appel die ervoor zorgde dat Adam en Eva zich realiseerden dat zij naakt waren. Maar het was een seksuele daad. ... De slang was een rechtopstaand mooi wezen. Hij was, in feite, de ‘missing link’ die de wetenschap zelfs in hun ongeestelijke wijsheid kan zien als ontbrekende schakel ‘tussen mens en aap’. ... Satan gebruikte dit scheepsel om zichzelf in het menselijk ras te brengen”. <Was it an Apple? (Lima, Oh: Bible Believers of Lima)>].

[Branham geloofde dat sommige mensen afgestamd zijn van het “zaad van de slang” en bestemd zijn voor de hel, die echter niet eeuwig is. Het zaad van God, d.w.z. zij die Branham’s leer ontvangen, zijn gepredestineerd om de Bruid van Christus te worden. Er zijn nog anderen die een vrije wil hebben en die kunnen uitgered worden uit de denominationale kerken, maar zij moeten lijden doorheen de Grote Verdrukking. Hij beschouwde denominationalisme als het merkteken van het Beest (Op. 13:17). <Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements, pp. 95, 96>].

Een andere leer van Branham was dat de Zodiak en de Egyptische piramiden gelijk zijn aan de Schrift in de openbaring van Gods Woord. <William M. Branham, *Adoption* (Jeffersonville, IN: Spoken Word Publications), pp. 31,104>.

De graftombe (piramide) van William Branham

[Branham ontkennde de Drie-eenheid, en vond het een vereiste dat gelovigen die gedoopt zijn volgens een trinitarische formule opnieuw zouden gedoopt worden in de naam van “Jezus alleen”. <Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements, pp. 95, 96>. In een preek met de titel “The Way of a True Prophet” verklaarde Branham deze visie als volgt: “Waarom zou u niet uw doop onderzoeken, van Vader, Zoon en Heilige Geest, en die valse zogenaamde ‘drie-eenheid’, dat niets anders is dan drie ambten van één God; titels. Geen naam van Vader, er bestaat niet zoiets als naam, Vader, Zoon en Heilige Geest - Naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest, dat is de Heer Jezus Christus”. <In the Days of the Voice of the 7th Angel, p. 41>].

[Branham noemde zichzelf de engel van Openbaring 3:14 en 10:7 en profeteerde dat tegen 1977 alle denominaties zouden opgeslorpt zijn door de Wereldraad van Kerken, onder het bestuur van Rooms-katholieken, dat de Opname zou plaatsvinden, en dat de wereld zou vernietigd worden. <Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements, p. 96>].

Alhoewel veel pentecostals deze en andere afwijkende leringen over het hoofd hebben gezien, en Branham omarmd hebben als een apostel en een profeet, begon zijn populariteit te dalen in de late jaren (19)50 wegens zijn poging om zijn verkondigingen gelijk te stellen met de Schrift. Zelfs die van de ‘Full Gospel Business Men’s Fellowship International’ [FGBMFI], die Branham zeer gesteund hebben en hem een open forum gaven op hun samenkomsten, begonnen van hem af te keren, alhoewel sommige lokale afdelingen hem bleven gebruiken als spreker.

Niettegenstaande Branham’s ontkenning van de Drie-eenheid, en zijn afwijkende leringen over onsterfelijkheid, het herstel van de Kerk in de ambten van apostelen en profeten, schreef Demos Shakarian [stichter van FGBMFI]: “Rev. Branham zei dikwijls dat de enige gemeenschap waartoe hij behoorde het FGBMFI was. Wanneer hij werd gevraagd te spreken op verscheidene conferenties en afdelingsmeetings, reisde hij grote afstanden om zich aan zijn afspraken te houden. Zijn geest van dienstbaarheid was inspirerend”. <David E. Harrell, Jr., *All Things Are Possible* (Bloomington, IN: Indiana University Press, 1976), p. 161>.

Branham werd gewond bij een frontale botsing, toen hij op reis was naar Arizona, en stierf zes dagen later [op 24 december 1965]. Velen van zijn volgelingen geloofden dat hij waarlijk in de geest van Elia was gekomen; sommigen geloofden dat hij God was, geboren uit een maagd, en verwachtten dat hij na drie dagen zou opstaan uit de doden. <Ibid>.

Vandaag is William Branham's lichaam nog steeds in zijn graf. Maar zijn occulte genezingsmethodologie werd overgenomen door de honderden op wie hij zijn handen had gelegd voor het transfere- ren van de geest die doorheen hem werkte. Hierbij bevinden zich bijna alle belangrijke namen die opereerden als "genezings"-evangelisten in die tijd en die vandaag nog steeds aan het werk zijn. Zij trokken Branham's dekmantel aan in de periode die bekend staat als de "Latter Rain". (Albert James Dager, "Latter-day Prophets: The Kansas City Connection", Media Spotlight).

BRANHAM'S ENGEL

Wij menen dat het belangrijk is iets meer te vertellen over Branham's engel en de bovennatuurlijke krachten die zijn leven beïnvloedden. Van in zijn kinderjaren ervaarde Branham stemmen en visi- oenen. Beschouw de volgende citaten uit zijn getuigenis:

Ik weende, en onmiddellijk hoorde ik iets dat geluid maakte als een wervelwind, zoiets als "Whooooossh, whoooooossh", zo'n geluid was dat. Wel, het was afschuwelijk stil, en ik keek rond. ... En ik was onder een grote boom die halverwege tussen de schuur en het huis stond. En ik hoorde dat geluid. ... En ik ging enkele stappen daar vandaan, vanonder de takken van die grote boom, en, O, het maakte een wervelwindgeluid. Ik draaide me om en op halve hoogte van de boom was er een andere werveling, gevangen in die boom, en de bladeren bewogen rond en rond. ... Zo keek ik ernaar, maar het hield niet op. ...

Ik verwijderde me naar de landweg en zag er opnieuw naar. En toen ik dat deed kwam er een menselijke stem, net zo hoorbaar als de mijne, die zei: "Zorg ervoor dat je nooit drinkt, rookt of je lichaam in enig opzicht verontreinigt. Er zal een werk voor je zijn wanneer je ouder wordt". Ik schrok me als de dood! U kan zich wel inbeelden hoe een kleine jongen zich zal gevoeld hebben. Ik liet mijn emmers vallen en liep zo snel als maar kon naar huis, schreeuwend uit alle macht. ...

Ik vertelde dit aan mama, en - en zij lachte slechts met mij. En ik was hysterisch. Zij riep de dokter, en de dokter zei: "Wel, hij is gewoon nerveus, dat is alles". Zij stak mij dan in bed. En vanaf die dag tot hiertoe ben ik nooit meer langs die boom gegaan. Ik was bang. Ik moest dan langs de andere kant van de tuin gaan, omdat ik dacht dat er in die boom een man zat die mij met een grote, diepe stem wilde aanspreken. <William Branham, *My Life Story* (Edmonton: End Time Message Tabernacle), pp. 14-15>.

Dit was het begin van Branham's ervaring met het bovennatuurlijke, en hij beweerde dat die stem hem zijn hele leven bleef volgen en dat het de stem was die zijn genezingsbediening bestuurde. Ja- ren later was Branham aan het dopen in de Ohio River en hij beweert dat de stem opnieuw sprak:

Ik was in de rivier mijn eerste bekeerlingen aan het dopen, in de Ohio River ... En juist toen kwam er een werveling uit de hemelen, en het licht scheen naar beneden. ... En het hing recht boven waar ik was. Een stem sprak daar en zei: "Zoals Johannes de Doper de eerste komst van Christus voorafging, hebt u een boodschap die de tweede komst van Christus voorafgaat". En ik schrok me dood. ... En alle mensen daar ... vroegen mij: "Wat betekende dat Licht?"

Er was een grote groep gekleurde mensen van de Gilead Age Baptist Church en de Lone Star Church daar, en velen van hen begonnen te schreeuwen toen zij dat zagen gebeuren; mensen vielen flauw. <William Branham, *How the Angel Came to Me, and His Commission* (Edmonton: End Time Message Tabernacle), p. 18>.

Branham werd sterk gehinderd door de vele visitaties en bad God herhaaldelijk dat Hij ze zou weg- nemen. Uiteindelijk verscheen de stem hem in lichamelijke gedaante en gaf hem de opdracht te ge- nezen (onvertaald gelaten):

And then all along down through life I'd see that, see that moving, see that visions, how those things would happen. Then, a little later on, It kept bothering me so much, and everybody telling me It was wrong. ... No matter how much I'd keep praying for That not to come, It come any- how. ...

I was game warden in the State of Indiana. ... I said, "Honey, I can't go on like this, I'm a prisoner". I said, "All the time, when this thing keeps happening, and things like that, and these visions a-coming, and so forth like that, or whatever it is". I said, "Them trances like", I said, "I don't know what that is. And, honey, I- I- I- I don't want to fool with it, they—they tell me it's the Devil. And I love the Lord Jesus".

And I said, "Meda [his wife], I'll never come out of that woods until God promises me He'll take that thing away from me and never let it happen again"...

And I went up there that night and went back in the little old cabin floor. ... Where I used to trap when I was a boy, had a trap line through there and go up there and fish and stay all night. Just a little old dilapidated cabin sitting over there ... And I set down on this little stool. And I just sitting, oh, kind of in this position, just like that.

And, all at once, I seen a Light flicker in the room. And I thought somebody was come up with a flashlight. And I looked around, and I thought, "Well ..." And here It was, right out in front of me. And old wooden boards on the floor. And there It was, right in front of me. And a little old drum stove sitting in the corner, the top was tore out of it. And—and right in here there was a— a Light on the floor, and I thought, "Well, where's that?"

Well, that couldn't be coming".

I looked around. And here It was above me, this very same Light, right there above me, hanging right like that. Circling around like a fire, kind of an emerald color, going, "Whoossh, whoossh, whoossh!" like that, just above It, like that. And I looked at That, and I thought, "What is That?" Now, It scared me.

And I heard somebody coming, just walking, only it was barefooted. And I seen the foot of a Man come in. Dark in the room, all but right here where It was shining right down. And I seen the foot of a Man coming in. And when He come into the room, walked on up, He was a Man about ... looked to weigh about two hundred pounds. [Branham also described him as dark of complexion, with shoulder length hair.] He had His hands folded like this.

Now, I had seen It in a Whirlwind, I had heard It talk to me, and seen It in the form of a Light, but the first time I ever seen the image of It. It walked up to me, real close.

Well, honest friends, I—I thought my heart would fail me. ... Cause after hundreds and hundreds of times of visitations, it paralyzes me when He comes near. It sometimes it even makes me ... I almost completely pass out, just so weak when I leave the platform many times. If I stay too long, I'll go completely out. I've had them ride me around for hours, not even know where I was at. And I can't explain it. ...

So I was sitting there and looking at Him. I—I kind of had my hand up like that. He was looking right at me, just as pleasant. But He had a real deep Voice, and He said, "Do not fear. I am sent from the Presence of Almighty God". And when He spoke, that Voice, that was the same Voice that spoke to me when I was two years old, all the way up. I knowed that was Him.

He said, "I am sent from the Presence of Almighty God, to tell you that your peculiar birth" (as you know what my birth was up there; that same Light hung over me when I was first born). And so He said, "Your peculiar birth and misunderstood life has been to indicate that you're to go to all the world and pray for the sick people". And said, "And regardless of what they have ... if you get the people to believe you, and be sincere when you pray, nothing shall stand before your prayers, not even cancer".

And He said, "As the prophet Moses was given two gifts, signs to vindicate his ministry, so will you be given two". He said, "One of them will be that you'll take the person that you're praying for by the hand, with your left hand and their right", and said, "then just stand quiet, and there'll be a physical effect that'll happen on your body. Then you pray. And if it leaves, the disease is gone from the people. If it doesn't leave, just ask a blessing and walk away".

He said, "And the next thing will be, if they won't hear that, then they will hear this. Then it'll come to pass that you'll know the very secret of their heart". This they will hear".

He said, “You were born in this world for that purpose”. <William Branham, *How the Angel Came to Me, and His Commission* (Edmonton: End Time Message Tabernacle), pp. 18-22.>

Wij geloven niet dat deze visitaties van de Heer kwamen. Merk de vrees op die de stem veroorzaakte bij de jonge Branham, en de opwinding, verwarring en vrees die dat veroorzaakte in zijn leven, van toen af aan. De Bijbel zegt: “Want God is geen God van verwarring, maar van vrede ...” (1 Kor. 14:33).

In de Bijbel zien we wel dat als God of engelen spraken of verschenen, de mensen dikwijls bevreesd waren. Maar God kalmeerde altijd de vrees van hen die bezocht werden, en de vrees bleef daarna niet hangen als gevolg van die bezoeken. Wij geloven niet dat God zou toelaten dat Branham achtergelaten werd met de verstikkende vrees die hij ervoer door die visitaties. “Want God heeft ons niet gegeven een geest van vreesachtigheid, maar van kracht en liefde en matigheid²” (2 Tim. 1:7).

Een ander bewijs van de demonische natuur van Branham’s visitaties is de legalistische binding die hem vergezelde. De duivel is een slavenmeester. De Heer Jezus Christus maakt de gevangenen vrij. Branham ervoer nooit de vrijheid van geweten en handelen die Christus geeft. Hij leefde in vrees en handelde vanuit een dwangmatigheid die geassocieerd wordt met demonische onderdrukking.

Wij hebben Branham’s eigen verklaring weergegeven over hoe hij een gevangene was door de visitaties. Beschouw Branham’s pijnlijke, kruiperige relatie met de engel:

Op een avond, net vóór een meeting, vertelde Branham zijn vertaler: “Sta niet aan mijn rechterkant want mijn engel staat daar”. Branham beschreef de engel als een welgebouwd man, donker haar met gekruiste armen. De engel stond vlak naast Branham, en wat de engel zei moest hij gehoorzamen.

Branham zei dat de engel dag en nacht bij hem was, en zonder hem had hij geen gezag over zijn prediking. In feite kon hij zelfs geen dingen beslissen aangaande zijn privéleven. In zijn gezinnen werd Branham door zijn engel gezegd wie hij moest genezen en wie niet. Ooit vroeg een vertaler Branham:

“Denkt u dat uw kracht om mensen te genezen uit de Heilige Geest voortkomt?” “Nee”, antwoordde Branham, “mijn engel doet het”. Kurt Koch bevestigt het feit “dat Branham’s engel eerder een spiritistische dan een goddelijke engel was”. Hij vertelt over een vrouw wiens schoonbroer, niettegenstaande hij een bedienaar was, verwickeld was in occultisme, spiritistische samenkomsten en magie. Toen Branham voor het eerst aan hem werd voorgesteld, zei Branham spontaan: “U lijkt exact op de engel die mij elke dag verschijnt”. De griezelige, spiritistische bedienaar beangstigde christenen die hem kenden. <Carl Dyck, *William Branham: The Man and His Message* (Saskatoon: Western Tract Mission, 1984), p. 16>.

Wij geloven dat Branham beïnvloed werd door demonische geesten. De slavernij waarin hij leefde was een occulte binding. Zijn krachten waren die van een occult gebonden persoon. Zijn gezinnen waren occult. De stemmen die hem teisterden, de vibraties en zwellingen in zijn handen, de lichten, de vurige nimbussen die er waren tijdens sommige van zijn crusades, de complete uitputting die hij ervoer na zijn meetings - dit alles is een bewijs van occulte krachten. En dat is waar godvruchtige mensen hem voor waarschuwden. In feite was het zo dat wanneer Branham waarzeggers ontmoette, zelfs zij hem vertelden dat hij beïnvloed was door bovennatuurlijke krachten (onvertaald gelaten):

What made me more scared than ever, every time I met a fortuneteller, they would recognize something had happened. And that would just ... it just nearly killed me.

For instance, one day my cousins and I was going down through a carnival ground, and we was just boys, walking along. So there was a little old fortuneteller sitting out there in one of those tents. ... She said, “Say, you, come here a minute!” And the three of us boys turned around. And she said, “You with the striped sweater” (that was me). ...

² SV kantt. 22: “der gematigdheid: Grieks *sophronismou*; waardoor eigenlijk verstaan wordt een gematigd of gezond verstand, hetwelk bij de kloekmoedigheid moet gevoegd worden, opdat deze niet in roekeloosheid, tieren, razen en onbescheidenheid verandere”.

And I walked up, I said, “Yes, ma’am, what could I do for you?”

And she said, “Say, did you know there’s a Light that follows you? You were born under a certain sign”.

I said, “What do you mean?”

She said, “Well, you were born under a certain sign. There’s a Light that follows you. You were born for a Divine call”. <William Branham: *The Man and His Message*, pp. 22-23.>

Branham spreekt over andere gebeurtenissen waarin waarzeggers hem soortgelijke dingen vertelden. Hij zei (onvertaald gelaten):

And every time I get around one of them, that’s the way it would be”. Then the preachers, saying, “That’s the Devil! That’s the Devil!” <Ibid. p. 25.>

Dit is een droevig verhaal. Het is spijtig dat Branham niet luisterde naar de wijze stemmen die hem waarschuwden dat de visitaties van demonische aard waren. Het is ook droevig dat Branham niet luisterde naar zijn eigen vrees en zijn geweten die hem aantoonde dat hij de visitaties eigenlijk wilde ontvluchten. Het is ook erg dat Branham niet naar de Bijbel luisterde. Zoals het is uitgedraaid luisterde hij niet naar wijsheid. In plaats daarvan stond hij de demonische krachten toe om zijn leven te controleren, en op zijn beurt leidde hij massa’s andere mensen in alle soorten dwaling en verwarring.

DEEL 2: <http://www.verhoevenmarc.be/ Branham2.doc>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Branham2.pdf>

Zie verder:

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Branham2.pdf>
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/genezingen.pdf>
http://nl.wikipedia.org/wiki/William_Branham

<http://www.letusreason.org/Latrain3.htm>
<http://www.letusreason.org/Latrain4.htm>
<http://www.letusreason.org/Latrain26.htm>
<http://www.deceptioninthechurch.com/quotes.html#branham>
<http://www.deceptioninthechurch.com/williambranham1.html>
<http://www.watchman.org/profile/branpro.htm>
<http://www.bloomington.in.us/~lgthscac/apostateoccultprophets.htm>
<http://www.bereanpublishers.com/Cults/branhamism.htm>
<http://www.seekgod.ca/latterrain.htm>
<http://www.discernment.org/precedin.htm>
<http://www.truthwatch.info/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=119>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm